

Người Bạn Ma

Hồi còn nhỏ tôi thường thích đọc truyện ma và không bao giờ suy nghĩ đến những chuyện ma đ đọc qua. Vào một buổi tối khi tôi đọc xong một truyện ma mà nó đã làm tôi sợ muốn chết, có thể vì truyện ma này có thật nên nó ám ảnh tôi.

Câu chuyện là như vậy:

Ở vùng ngoại ô xa thành phố có một đứa con gái tên Nhi 11 tuổi. Vì cha mẹ rất là nghiêm ngặt không cho đi đâu chơi nên Nhi không có ai để làm bạn. Mỗi ngày Nhi thường đi bộ từ nhà đến trường; trên đường đi Nhi phải qua một ngôi biệt thự kiến trúc rất là đẹp nhưng hơi cũ kỹ đã lâu rồi không thấy một bóng người lui tới. Lúc nào Nhi cũng dừng chân trước ngôi biệt thự để ngắm nhía và mơ mộng được sống ở đó hay chỉ vào trong nhà để xem mà thôi.

Vào một buổi chiều khi tan học về, như thường lệ Nhi đứng trước ngôi biệt thự mơ mộng thì nghe có tiếng người gọi từ cửa sổ của tầng lầu cao nhất. Nhi ngước lên nhìn thì thấy một đứa con trai trạc độ tuổi mình.

- Có muốn lên đây chơi không? Đứa con trai hỏi.

Không biết có phải là bị hoa mắt không, hay là mơ mộng quá nhiều cho nên ... Nhi vội chớp mắt một cái rồi nhìn lần nữa nhưng vẫn thấy đứa con trai còn đứng đó.

- Lên đây nhanh! Đứa con trai réo gọi.

Khi đó mừng quá, mơ ước của mình thành sự thật rồi! Nhi vội đẩy cái cổng sắt nặng nề để vào bên trong, nhưng khi đến trước cửa nhà thì Nhi dừng lại.

Nhi suy nghĩ: Đợi một chút, mình thấy nhà này mỗi ngày, không thấy có xe cộ gì đậu ở đây mà ... nhưng ... Chắc là mình nghĩ không ai ở.

Vừa nghĩ như vậy thì Nhi lấy tay đẩy cánh cửa bằng gỗ bước vào bên trong. Trong nhà thật là đẹp như là đã tưởng tượng vậy, Nhi nhìn chung quanh khoảng 5 phút rồi chợt nhớ đến đứa con trai, Nhi vội bước nhanh lên cầu thang dẫn đến phòng của tầng cao nhất. Khi đẩy cánh cửa phòng ra, Nhi thấy trong phòng chứa đầy đồ chơi tuyệt đẹp với tất cả những đồ chơi mà Nhi đã suy nghĩ đến, còn đứa con trai thì ngồi ngay ở giữa phòng.

Tôi tên là Thạch, có muốn chơi chung với tôi không? Đứa con trai hỏi.

Nhi không nói gì hết mà chỉ từ từ tiến đến gần đứa con trai và ngồi xuống chơi. Từ đó ngày nào Nhi cũng đến đó chơi và hai đứa trở thành đôi bạn thân.

Rồi một hôm, đứa em trai út của Nhi bỗng dưng bệnh nặng, Nhi phải ở nhà phụ giúp mẹ săn sóc đứa em, không có thời giờ để đến chơi với Thạch nữa. Sau sáu tuần bệnh nặng, em trai út của Nhi qua đời. Nhi rất đau buồn và cần một người bạn để an ủi nhưng khi em tới trước cổng ngôi biệt thự đó thì thấy Thạch lộ đầu ra cửa sổ và la lớn với giọng trách móc:

"Đi chỗ khác chơi! Tao không muốn mày đến đây nữa!"

Có thể bạn giận mình vì mình không đến đây chơi, nên Nhi đã quyết định đi vào nhà để gặp Thạch và nhất định giải thích cho bạn y hiểu. Nhưng khi Nhi đi đến tầng lầu cao nhất thì thấy Thạch đã ngồi ở trước cửa phòng từ bao giờ. Nó nhìn Nhi với cặp mắt thật là ghê rợn và trên khuôn mặt chứa đầy hờn giận.

"Đi chỗ khác ngay", Thạch hét lớn và xua đuổi Nhi đi chỗ khác.

"X ...i ...n ... đừng đuổi Nhi, em của Nhi mới chết và tôi cần nói chuyện với bạn" vừa khóc em vừa nói

Đứa con trai tên Thạch ra vẻ không thương tiếc mà còn lạnh lùng nói: "Bây giờ tao đã có một người bạn khác rồi" Nói xong đứa con trai đi vào trong phòng và khép cửa phòng lại

Đứng ở ngoài phòng, Nhi nghe được tiếng cười đùa từ trong phòng vọng ra, tò mò muốn biết người bạn mới này là ai nên Nhi nhẹ bước đến gần cửa phòng và lén nhìn vào bên trong.

Khi nhìn vào phòng, Nhi đã sợ hãi đến độ vừa la vừa chạy thẳng một mạch về nhà. Mẹ của Nhi thấy Nhi sợ quá độ nên gọi bác sĩ đến và chích một mũi thuốc ngủ cho Nhi. Khi bác sĩ ra khỏi phòng, ông y rất là bối rối. Mẹ của Nhi liền hỏi ông chuyện gì đã xảy ra cho Nhi, thì ông nói với bà ta rằng con của bà cho biết nó đã đến ngôi biệt thự cũ để gặp một người bạn nhưng khi đến đó và nhìn vào bên trong thì gặp bạn của nó đang đùa giỡn với đứa em vừa mới chết.

- Không thể như vậy, bà ta nói Trong nhà đó chỉ có một đứa con trai 11 tuổi tên là Thạch đã bị bệnh và qua đời cách đây trên 100 năm, sau đó đâu còn ai đến đó ở nữa